

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 22.024
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	23 juni 2022
Datum hoorzitting	:	5 juli 2022
Einde termijn	:	7 juli 2022

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klachten van de heer X., hierna te noemen klager, aan wie ten tijde van het indienen van de klachten op grond van een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel zorg werd verleend door Mondriaan. De klachten zijn gericht tegen de zorgverantwoordelijke, de heer Y. (psychiater), en mevrouw Z. (aios), hierna te noemen verweerders.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 23 juni 2022 een klaagschrift, gedateerd op dezelfde datum en inhoudende vier Wvggz-klachten, ontvangen. Daarnaast heeft klager een schorsingsverzoek ingediend.

Verweerders hebben de klachtencommissie nog dezelfde dag een aantal stukken doen toekomen.

Op 24 juni 2022 heeft de klachtencommissie partijen gehoord inzake het schorsingsverzoek en ter zake een beslissing genomen.

Verweerders hebben de klachtencommissie op 30 juni 2022 een verweerschrift met bijbehorende stukken doen toekomen.

De hoorzitting heeft op 5 juli 2022 plaatsgevonden via beeldcommunicatie. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht en heeft klager de klacht die betrekking heeft op het innemen van persoonlijke zaken ingetrokken.

1.1 TERMIJN

Het klaagschrift bevat klachten als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klachten hebben betrekking op een beslissing waarvan het gevolg nog actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst, gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van de klachten schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klachten, te weten uiterlijk op 7 juli 2022.

2 KLACHTEN

Na intrekking door klager van zijn klacht met betrekking tot de beperking in het beheer van zijn eigendommen resteren de volgende klachten:

- 1 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke hem op te nemen in een accommodatie in het kader van verplichte zorg;
- 2 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke de bewegingsvrijheid van klager te beperken in het kader van de verplichte zorg;
- 3 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke zijn mobiele telefoons in te nemen in het kader van de verplichte zorg.

Klager verzoekt de klachtencommissie om vergoeding van de materiële schade die hij als gevolg van de genomen maatregelen heeft geleden bij gegrondverklaring van (een van) zijn klachten.

3 FEITEN

- Klager is op 5 juni 2022 opgenomen in een kliniek van Mondriaan op basis van een crisismaatregel die de burgemeester die dag ten aanzien van klager heeft genomen. Het opnemen in een accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid zijn als vormen van noodzakelijke zorg ter afwending van een crisissituatie hierin opgenomen.
- De dienstdoende arts heeft op dezelfde dag een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgeschreven en aan klager uitgereikt. Op het formulier zijn de eerdergenoemde maatregelen als te verlenen vormen van verplichte zorg aangekruist.
- De Rechtbank Limburg heeft op 9 juni 2022 een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel ten behoeve van klager verleend. Het opnemen in een accommodatie, het beperken van de bewegingsvrijheid, het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten zijn als vormen van verplichte zorg opgenomen.
- De zorgverantwoordelijke heeft op 9 juni 2022 een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgeschreven en aan klager uitgereikt. Op het formulier is het opnemen in een accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid als toe te passen vormen van verplichte zorg aangekruist.
- Op 20 juni 2022 heeft de zorgverantwoordelijke een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgeschreven en aan klager uitgereikt. Op dit formulier is het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten aangekruist.
- De zorgverantwoordelijke heeft op 23 juni 2022 opnieuw een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgeschreven en aan klager uitgereikt. In dit formulier is het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten wederom opgenomen.
- Op 24 juni 2022 heeft de klachtencommissie het schorsingsverzoek gemotiveerd afgewezen.
- De behandeling van de aangevraagde zorgmachtiging door de rechtbank Limburg heeft op 1 juli 2022 plaatsgevonden. Klager heeft bij die gelegenheid om een second opinion verzocht en in verband daarmee is de zaak aangehouden. De zaak zal worden hervat, nadat een second opinion heeft plaatsgevonden.
- Klager is recent gedwongen opgenomen geweest in België. Hij heeft zich daar onttrokken aan de zorg en is bij een vriendin in Nederland gaan wonen.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is het er niet mee eens dat hij gedwongen is opgenomen. Hij wil, zoals hij het verwoordt, zelf kunnen beslissen over zijn vrijheid, eten en zijn spullen.

De aanleiding tot de opname van klager was een ruzie met zijn vriendin, die hem daarbij te verstaan gegeven had dat hij moest vertrekken. Omdat hij daarop zijn schoonzus had gevraagd hem op te halen, hebben meerdere familieleden zich met de situatie bemoeid en is een en ander geëscaleerd. Klager vindt dat opname nu niet meer nodig is en dat hij naar huis kan terugkeren. De ruzie met zijn vriendin is bijgelegd en zij bezoekt hem iedere dag. Voor klager is zijn vriendin heel belangrijk en hij mist haar erg. Hij vindt het ook heel vervelend dat hij niet naar buiten mag met zijn vriendin. Dat hij haar niet kan bellen wanneer hij dat wil, ervaart hij als een straf. Klager heeft altijd al weinig contact met zijn familie gehad en hij zag hen alleen bij begrafenissen en ziekenhuisopnamen. De contacten lopen niet goed.

In de rapportage staat vermeld dat klager agressief en verward was, hierin herkent hij zich niet. Hij was inderdaad boos ten tijde van de opname, maar is inmiddels rustiger geworden. Volgens klager

heeft het weinig zin om zich te verzetten. Hij accepteert de opname en het feit dat hij niet over een eigen telefoon beschikt. Hij wil hierover graag in gesprek gaan en nieuwe afspraken maken.

Klager herkent zich niet in wat voorts over hem wordt geschreven. Hij heeft buiten in een vuurkorf vuur gestookt en niet binnen, zoals in de rapportage staat. Zijn kelder was door een lek ondergelopen en hij had het koud. Naar de mening van klager is hij niet psychisch ziek en heeft hij geen schulden, daarbij is hij zakelijk niet meer actief.

Klager was gewend om met zijn vriendin te videobellen. Klager werd vaker in de woonkamer op de afdeling gebeld en dan moest hij nog een heel stuk naar zijn kamer lopen. Dat ging niet zo snel omdat hij met een rollator moest lopen. Om andere patiënten niet te storen is klager ook wel eens naar de rookkamer gelopen. Omdat medepatiënten nieuwsgierig waren hoe zijn vriendin er uitzag, heeft hij de telefoon aan medepatiënten laten zien. Dat klager andere patiënten liet bellen, klopt volgens hem niet. Hij is slechts één keer aangesproken op zijn gedrag en vervolgens is gelijk de telefoon ingenomen. Er zijn geen afspraken over het gebruik van de telefoon gemaakt. Klager wil graag alleen op zijn kamer met zijn vriendin bellen, hij mist het contact met haar heel erg. Ook wil klager graag met zijn vriendin in het restaurant koffie kunnen gaan drinken of naar buiten kunnen gaan. Klager wil graag afspraken maken over het telefoongebruik en het bezoek van zijn vriendin. Hij ervaart het als een zware straf dat hij zo weinig contact met zijn vriendin mag hebben. Klager is bereid zijn telefoon op zijn kamer te laten. Zijn familie komt inmiddels niet meer op bezoek.

Klager had op 23 juni 2022 een aantal informatieformulieren op zijn kamer liggen over de verplichte zorg. Niet geheel duidelijk is waarom hem zowel op 20 als op 23 juni van dit jaar een vergelijkbaar formulier is uitgereikt.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Verweerders zijn het met klager eens dat het uitgangspunt altijd moet zijn dat een patiënt in principe zelf moet kunnen beslissen over zijn vrijheid en eigendommen. Verweerders denken echter dat er ten aanzien van klager sprake is van omstandigheden die rechtvaardigen vrijheidsbeperkende vormen van verplichte zorg binnen de Wvggz toe te passen.

Klager is sinds 5 juni 2022 opgenomen met een crisismaatregel. Er is sprake van een stoornis met ontremming, paranoia, decorumverlies, agitatie, overzichtsverlies en chaotisch en impulsief gedrag. Een precieze diagnose is er nog niet, verweerders denken vooral aan een ontremd beeld bij een cognitieve stoornis.

Deze stoornis heeft op een aantal manieren geleid tot ernstig nadeel: acute teloorgang (klager was bij opname dusdanig verward en ontremd dat hij niet in staat was voor zichzelf te zorgen en bij zijn vriendin niet te hanteren was), uitputting (klager sliep bij opname al nachten niet) en agressie (klager heeft zijn vriendin geslagen en met spullen gegooid). Daarbij is er ook sprake van maatschappelijke teloorgang (klager is zonder hulp niet in staat te functioneren, zonder steun verwaarloost hij zichzelf, er zijn vermoedens dat er schulden zijn, klager probeert in verwarde toestand zaken te doen en doet dit niet op adequate wijze). Er is ook sprake van gevaar voor de algehele veiligheid en voor goederen (klager heeft in de periode voor opname in verwarde toestand een vuur gestookt in en buiten een huis met een gesloten schoorsteen).

Naast de problemen bij klager, zijn de verhoudingen tussen de mensen om klager heen complex. Er is een vriendin - volgens patiënt bij opname "ex vriendin" - bij wie klager woont. Er zijn ook een zus en een schoonzus betrokken. Onderling hebben zij ruzie en kunnen niet met elkaar overweg. De vriendin zou klager, tijdens een eerdere gedwongen opname in België, aan de gedwongen zorg hebben onttrokken.

Gezien de mate van ernst van het ernstig nadeel vinden verweerders verplichte zorg een proportioneel middel. Klager ontkent dat er sprake is van enige psychiatrische aandoening. Daarom is hij niet bereid om behandeld te worden en weigert hij ieder vorm van hulp om de ernstige nadelen af te wenden. Er zijn daarmee geen minder ingrijpende vormen van zorg mogelijk. De opname was doelmatig ter afwending van het acuut dreigend nadeel. Een langere opname is ook doelmatig voor het stellen van een diagnose en het inzetten van passende zorg, teneinde het overig (niet acuut) dreigend nadeel op de langere termijn af te wenden.

De opname in een (gesloten) accommodatie is nodig omdat klager geen zorg wil accepteren en te kennen geeft dat hij weg zal gaan zodra het mogelijk is. Daar komt bij dat de vriendin heeft gezegd klager mee te willen nemen.

Klager wordt beperkt in zijn bewegingsvrijheid omdat er geen andere mogelijkheid is hem niet alleen en niet alleen met zijn vriendin van de afdeling te laten gaan. Klager mag wel met verpleging of met zijn familie van de afdeling gaan.

Klager gebruikte zijn telefoon om op de afdeling te filmen en betrok bij zijn videogesprekken ook medepatiënten, terwijl er aanwijzingen zijn dat hij zijn telefoon ook gebruikte voor zakelijke transacties en voor het plaatsen van berichten op het internet, die hem zouden kunnen schaden. Familieleden hebben te kennen gegeven dreigende berichten van klager te hebben ontvangen. Door dit alles vinden verweerders dat de inname van de telefoon van klager proportioneel is. Ook vinden zij het logischerwijs doelmatig om het ernstig nadeel te voorkomen. Verweerders hebben geprobeerd met klager afspraken te maken omtrent het gebruik van zijn telefoon. Dit heeft niet geleid tot verandering van zijn gedrag. Dat komt vooral doordat klager van mening is dat hij prima gebruik kan maken van de telefoon en in staat is om zaken te doen. Er zijn daardoor geen mogelijkheden om dit nadeel op een andere manier af te wenden. Klager mag uiteraard, om te kunnen blijven communiceren, gebruik blijven maken van de telefoon van de afdeling.

Ter zitting legt de zorgverantwoordelijke uit dat op 20 juni 2022 een aantal zaken, waaronder de mobiele telefoons ingenomen zijn. Daar klager veel tegenwerking gaf, is besloten een tussenstap te maken en hem één telefoon te laten behouden. Toen bleek dat hij zich niet aan de afspraken hield is deze op 23 juni 2022 alsnog ingenomen en is een extra formulier uitgereikt.

Verweerders willen nog verder onderzoek doen naar de precieze aard van de psychiatrische stoornis van klager. Zij vermoeden dat klager een cognitieve stoornis heeft, maar willen nog nadere diagnostische activiteiten verrichten, zoals een CT-scan en een neurologisch onderzoek.

De zorgverantwoordelijke zegt bereid te zijn nieuwe afspraken te maken met klager.

Verweerders ervaren de situatie rondom klager als ingewikkeld, daar de familie en de vriendin elkaar ervan beschuldigen uit te zijn op het geld van klager. Verweerders willen derhalve een bewindvoerder inschakelen, maar krijgen tegenwerking van klager en zijn vriendin.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klachten kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klachten.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een aantal klachten in te dienen met betrekking tot de beslissing van de huidige zorgverantwoordelijke inzake de opname in een accommodatie, het beperken van de bewegingsvrijheid en het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten. Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klachten en dient zij de beslissing van de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Aan het verweerschrift is als bijlage het volgende formulier toegevoegd:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 5 juni 2022.
- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 9 juni 2022.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 20 juni 2022.
- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 23 juni 2022.

Op de formulieren is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan, de gronden die in dezen van toepassing zijn, met bijbehorende motivering.

Nu klager niet ontkent deze formulieren te hebben ontvangen, is de klachtencommissie van oordeel dat ervan moet worden uitgegaan dat klager door de zorgverantwoordelijke naar behoren op de hoogte is gesteld van de inhoud van zijn behandeling en van zijn rechten. De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is voldaan.

Wilsbekwaamheid

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens hem genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

Op alle vier de formulieren "Informatie aan betrokkene over beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" is aangekruist dat klager niet wilsbekwaam wordt geacht ten aanzien van het desbetreffende besluit en tevens wordt vermeld dat van deze beoordeling een aantekening is gemaakt in klagers dossier. Daarmee wordt, naar het oordeel van de klachtencommissie, voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klager aangevochten beslissingen van de zorgverantwoordelijke tot toepassing van de eerdergenoemde vormen van verplichte zorg overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klager stelt dat er bij hem geen sprake is van een psychiatrische ziekte. De klachtencommissie acht deze ontkenning van klager tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in het zorgplan, het behandelplan, de medische verklaring, de beschikkingen, de uitgereikte formulieren en het verweerschrift, alsmede gelet op de toelichting van de verweerders tijdens de hoorzitting, is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is van een psychische stoornis en ernstig nadeel, met name voor klager zelf, maar ook voor zijn directe omgeving, zoals hierna vermeld.

Uit de stukken komt naar voren dat er bij klager sprake is van ernstig nadeel in de zin van acute maatschappelijke teloorgang, uitputting en agressie jegens derden. Bij opname is er sprake van een toestandsbeeld met slapeloosheid, agitatie, paranoia, ontremming, impulsief gedrag en decorumverlies. Ziektebesef, ziekte-inzicht en bereidheid tot behandeling ontbreken bij klager. Er zijn ook aanwijzingen voor een cognitieve stoornis, differentiaal diagnostisch wordt gedacht aan een manische psychose en (eventueel in combinatie met) een neurocognitieve stoornis. Klager vertoont een toestandsbeeld met druk, ontremd, impulsief gedrag, waarbij ook sprake is van verlies van overzicht en decorum.

Klager gebruikte zijn telefoon om op de afdeling te filmen en er zijn aanwijzingen dat hij deze eveneens gebruikte voor zakelijke transacties, die hem zouden kunnen schaden. Daarnaast plaatste klager berichten op het internet die hem ook zouden kunnen schaden. Familieleden hebben te kennen gegeven dreigende berichten van klager te hebben ontvangen. Het is niet mogelijk geweest hierover met klager afspraken te maken. Daar komt bij dat klager zich aan de zorg heeft onttrokken bij een vorige gedwongen opname, met hulp van zijn vriendin.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestaat dat klager met name zichzelf maar ook anderen ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit gedrag voortkomt uit zijn psychische stoornis. Tegenover de ontkenning door klager hebben verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, ter onderbouwing van hun standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de beslissing van verweerders, dat de vormen van verplichte zorg in de gegeven situatie noodzakelijk zijn. Genoemde vormen van verplichte zorg zijn blijkens de beschikking van de rechtbank Limburg d.d. 9 juni 2022 toegestaan.

Voorts dienen de vormen van verplichte zorg te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

Daar alle klachten, ieder voor zich, betrekking hebben op beslissingen die gebaseerd zijn op hetzelfde feitencomplex, te weten klagers psychotisch toestandsbeeld, zullen zij gezamenlijk worden behandeld.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de behandeling is het stabiliseren van het toestandsbeeld van klager waardoor het ernstig nadeel bij klager wordt afgewend.

De klachtencommissie is van oordeel dat de ingezette vormen van verplichte zorg bij klager effectief zijn, omdat gebleken is dat deze vormen van verplichte zorg een positief effect hebben gehad op het toestandsbeeld van klager.

Het is moeilijk afspraken te maken met klager in het kader van de toepassing van de beperking van zijn bewegingsvrijheid, omdat hij naar huis wil gaan en niet in een accommodatie opgenomen wil zijn. Eerder, tijdens een vorige gedwongen opname, heeft klager zich met hulp van zijn vriendin aan de zorg onttrokken. Gezien het nagenoeg ontbreken van ziektebesef en -inzicht blijft er derhalve een gerede kans dat klager zich opnieuw aan de zorg zal onttrekken en alle zorg zal mijden, met alle gevolgen van dien.

Volgens de verklaring van verweerders is klager vanuit zijn psychiatrisch toestandsbeeld onvoldoende in staat afspraken na te komen. Het doel van de opname en de beperking van de bewegingsvrijheid is te voorkomen dat klager zich onttrekt aan de zorg en mogelijk te maken dat nader onderzoek wordt verricht voor het stellen van een juiste diagnose. Met verweerders is de klachtencommissie van oordeel dat het toepassen van de beperking van de bewegingsvrijheid en van het opnemen in een accommodatie als vormen van verplichte zorg effectief zijn.

Nu klager geen mobiele telefoon in eigen beheer heeft, kan hij daarmee zichzelf noch derden schade berokkenen. Daarmee acht de klachtencommissie het innemen van klagers mobiele telefoons een effectieve maatregel.

De klachtencommissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de vormen van verplichte zorg die worden ingezet om het toestandsbeeld van klager te verbeteren effectief zijn, omdat gebleken is dat op deze wijze het ernstig nadeel bij klager wordt weggenomen. Daarmee beantwoorden deze aan de eis van effectiviteit.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt. De door verweerders ingezette maatregelen hebben ervoor gezorgd dat het toestandsbeeld van klager al licht is verbeterd, waardoor het binnenkort mogelijk geacht wordt weer afspraken met hem te maken. Met verweerders is de klachtencommissie van oordeel dat het ernstig nadeel nog steeds aanwezig is, als klager niet in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt en naar huis gaat. Klager zal zorg blijven mijden, zichzelf acuut verwaarlozen, zichzelf uitputten en mogelijk weer agressief worden. Klager blijft stellig en volhardend in zijn standpunt dat hij niet geestesziek is. Volgens klager is de aanleiding tot zijn opname een ruzie met zijn vriendin, die is geëscaleerd, maar die inmiddels is bijgelegd. Het ontbrekende ziektebesef en

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

-inzicht hebben tot gevolg dat hij een gevaar blijft vormen voor met name zichzelf (financiële transacties, uitputting, acute en maatschappelijke teloorgang, verwaarlozing) alsook voor anderen (agressie, dreigende berichten sturen).

Nu blijkt dat klager geen ziektebesef of -inzicht heeft en hij zich aan de zorg wil onttrekken, terwijl hij door zijn gedrag een gevaar vormt voor zichzelf en anderen, is de klachtencommissie van oordeel dat het inzetten van de verplichte zorg een proportioneel middel is om het ernstig nadeel te doen wegnemen bij klager. In aanmerking genomen dat het gedrag van klager ertoe leidt dat hij zichzelf en anderen benadeelt, staan de toegepaste vormen van verplichte zorg in verhouding tot het ernstig nadeel en zijn derhalve, naar het oordeel van de klachtencommissie, proportioneel.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het inzetten van vormen van verplichte zorg dienen, indien en voor zover mogelijk, de voor de patiënt minst ingrijpende middelen te worden toegepast.

Klager zegt dat hij niet geestesziek is en naar huis wil terugkeren.

Verweerders hebben naar voren gebracht dat met klager is geprobeerd afspraken te maken over het gebruik van de mobiele telefoon, maar dat het klager niet lukte zich hieraan te houden. Daarbij blijft klager stellig in zijn standpunt, dat hij geen psychiatrische stoornis heeft, hij niet opgenomen wil zijn en heeft hij zich bij de vorige gedwongen opname onttrokken aan de zorg.

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, gezien de stelligheid en vasthoudendheid van klager op dit punt, een verandering in deze gedachtegang niet te verwachten is. Indien klager echter verstoken blijft van de ingezette verplichte zorg, zal het ernstig nadeel dat uit zijn psychisch toestandsbeeld voortvloeit niet afnemen en zal zijn toestandsbeeld onvoldoende verbeteren, waardoor hij zichzelf zal verwaarlozen en uitputten en het aannemelijk is dat hij acuut en maatschappelijk teloorgaat.

Aangenomen moet worden dat klager onvoldoende in staat is de gevolgen van zijn handelen te overzien, ervan uitgaande dat het toestandsbeeld van klager zonder opname en behandeling niet zal verbeteren. Hierdoor blijft er voor verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, niets anders over dan toepassing van de verplichte zorg in de vorm van de opname in een accommodatie, beperking van klagers bewegingsvrijheid en het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten, waaronder met name het innemen van klagers mobiele telefoons. Verweerders staan geen andere even effectieve, maar minder ingrijpende middelen ter beschikking om in de gegeven situatie zo goed mogelijk zorg te dragen voor de psychische en fysieke gezondheid van klager. Daar komt bij dat de zorgverantwoordelijke tijdens de hoorzitting heeft aangegeven open te staan voor het maken van afspraken met klager over diens gebruik van zijn mobiele telefoon.

Mede gelet op dit laatste is de commissie van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, zoals hiervoor reeds overwogen, bij het niet inzetten van de genoemde vormen van verplichte zorg, klager zich zal onttrekken aan de zorg waardoor zijn toestandsbeeld zal verslechteren. Verweerders hebben de klachtencommissie ervan overtuigd dat het inzetten van de genoemde vormen van verplichte zorg deze negatieve en voor klager schadelijke ontwikkeling voorkomt.

Daarmee is, naar het oordeel van de klachtencommissie, in de gegeven omstandigheden genoegzaam voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt, alles overziende, op grond van hetgeen hierboven is overwogen tot het oordeel dat ter zake van de toepassing van verplichte zorg aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Dit heeft tot gevolg dat alle klachten ongegrond moeten worden verklaard.

6 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft op 23 juni 2022 de klachtencommissie verzocht om, bij gegrondverklaring van een van zijn klachten, toekenning van schadevergoeding wegens de materiële schade die hij naar zijn zeggen als gevolg van zijn verblijf bij Mondriaan en de inname van zijn telefoons in de periode van 5 tot 23 juni 2022 heeft geleden.

Daargelaten de vraag of de opname in een accommodatie, de beperking van bewegingsvrijheid, of het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten als zodanig als schadeveroorzakende gebeurtenissen aan een verzoek tot schadevergoeding ten grondslag kunnen worden gelegd, is er in casu geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding, reeds omdat de klachten ongegrond zullen worden verklaard.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verstaat dat het schorsingsverzoek op 24 juni 2022 is afgewezen;
- verklaart alle klachten ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

8 BEROEP

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 Wvvgz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (artikel 10:7 lid 1 Wvvgz). De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvvgz).

Deze beslissing wordt gestuurd aan klager, de patiëntenvertrouwenspersoon, de advocaat van klager, verweerders, de Raad van Bestuur, de geneesheer-directeur van de instelling waarbij de betrokkene in zorg is (geweest) als ook de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. Daarnaast wordt een geanonimiseerde versie op de websites van alle betrokken instellingen gepubliceerd.